

tumból került elő terra sigillata töredéke, egy méhkas alakú gödörből pedig egy üvegedény peremtöredékei. Az árkok kisebb-nagyobb szakaszát bontottuk ki. Három esetben figyeltünk meg körárokot, egy esetben pedig többosztatú árkot. Az ásatás jellegéből adódóan a feltárt részletek alapján az árkok nagyobb összefüggéseit nem láthatjuk világosan.

A telepen előkerült négy házmaradvány közül egyetlen esetben tudtuk megfigyelni a teljes szerkezetet, a többi alkalommal a részleges feltárás miatt csak egy cölöphelyet tudtunk dokumentálni. Ez utóbbiaknál a ház szerkezetére nem derült fény. A négyszög alakú, 16 m² alapterületű 101-es objektumszámmal jelölt ház középtengelyében két cölöphelyet bontottunk ki. Lesározott, tapasztott padlónak, külső oszlopsornak vagy bejáratnak nem találtuk nyomát. Egy másik épület betöltéséből került elő a telep egyetlen pecsételt kerámiatöredéke.

A leletanyag döntő részét a kézzel és korongon formált főző- és tálalóedények töredékei alkották. Ezek zömét a gödrök felső rétegéből, a gyakran paticsos, kormos omladékrétegből gyűjtöttük. A szürke korongolt kerámiára a jól eldolgozott felület volt a jellemző. A lelőhely legfontosabb lelete egy tegula töredéke, mely előkerülésének helye sok kérdést vet fel a szarmata-római kapcsolatok terén. A 93. objektumból származik a telep egyetlen bronztárgya, egy téglalap alakú vékony lapocska, melyen több kerek alakú díszítés látható. A telep datálását a leletek alapján előzetesen a Kr. u. 4–5. századra tehetjük.

A leletek az elsődleges feldolgozásukat követően a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat Múzeumi Szervezeténél kerülnek végleges elhelyezésre.

Munkatársak: Takács Gábor, Nagy Norbert, Pópity Richárd, Szabó Dénes technikusok.

BENEDEK ANDRÁS

245. Kiskunmajsa-Bodoglár, Gyulai-dűlő IV. (KÖH 69375)

(Bács-Kiskun megye) Sza

A lelőhely Bodoglár belterületétől DK-re, a Kiskunmajsa és Tázlár közt futó műút D-i oldalán, a Fehértó-Majsa-főcsatorna egyik mellékágát kísérő gyepes területek közt fekszik. A Magyar–Horvát gázvezeték nyomvonalán, a lelőhely középső részén 2010. február 15–18. között a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat munkatársai megelőző feltárást végeztek, összesen 695 m²-en. A lelőhely ÉK-i hosszabbítása során kiderült, hogy a HT-17 és a HT-18 lelőhelyek összeérnek egymással.

A nyomvonalon 49 stratigráfiai egység (40 objektum) feltárta rajzolódott ki, közülük 25 gödör, 13 árok, 9 cölöphely, 1 kemence és 1 sütőfelület alá helyezett cserépréteg volt. Az objektumok korát tekintve 11 szarmata és 38 – korhatározó leletanyag hiányában – ismeretlen korú (valószínűleg szarmata).

A településobjektumok a nyomvonal területén változó sűrűségben helyezkedtek el. Több ÉNy–DK és É–D irányú egyenes vonalú, valószínűleg vízvezető és egy félköríves kerítőárok is előkerült. Az árkok között kerek alakú, ívelten vagy egyenesen bővülő falú gödröket figyeltünk meg. A lelőhely D-i és középső részén, egymástól kb. 100 m-re, felszín fölé épített, faszerkezetes épületek cölöphelyeit dokumentáltuk, melyek egy sorba, egymástól egyenlő távolságra helyezkedtek el. Feltártunk egy É–D hossz tengelyű, kerek alakú, kisméretű szabadtéri kemencét is, mely egy lekerekített sarkú téglalap alakú gödör rövidebb széléhez illeszkedett. Az építményt É-i és D-i oldalról egy-egy kerítőárok határolta. A kemence sütőfelülete alá a jobb hőmegtartás érdekében edénytöredékeket helyeztek.

Az objektumok betöltéséből nagyon kevés leletanyag került elő, melyek között egyaránt megtalálhatóak a korongolt és a kézzel formált darabok. A szabadtéri kemencéből egy bikónikus orsógomb, több gödörből pedig terra sigillata töredék is felszínre került.

A leletek az elsődleges feldolgozásukat követően a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat Múzeumi Szervezeténél kerülnek végleges elhelyezésre.

Munkatársak: Bottyán Katinka, Császi Dávid, Molnár Zsolt technikusok; Weisz Attila geodéta.

GULYÁS GYÖNGYI

246. Kiskunmajsa, Jonathán Tsz, bekötőút (KÖH 64802)

(Bács-Kiskun megye) Sza

A lelőhely a Kiskunmajsához tartozó Bodoglártól mintegy 2,5 km-re D-re, a tsz felé vezető műúttól ugyancsak D-re, egy ÉK–DNy irányú földhátan fekszik. A Magyar–Horvát gázvezeték nyomvonalára eső HT-21 jelű lelőhelyen 2010. március 5–17. között a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat munkatársai több ütemben végeztek megelőző feltárást, összesen 1482 m²-en. A sárga homokos altalajon 23 objektum feltárta rajzolódott ki. A feltárt 25 stratigráfiai egység közül 12 gödör, 1 cölöphely, 8 árok és 2 kerítőárok volt. Négy objektum a szarmata, kettő az újkori telephez tartozott, a leletanyag hiányában ismeretlen korúnak meghatározott objektumok száma 17.

A feltárt kisebb-nagyobb méretű hulladék tároló gödrök alakja többnyire kerek vagy ovális volt. Hat tálszerű, sekélyen az altalajba mélyedő, míg a másik hat méhkas alakú volt. Az árkoknak kisebb-nagyobb szakaszát bontottuk ki, többségük egyenes vonalú, íves metszetű. Az ásatás jellegéből adódóan a feltárt részletek alapján nagyobb összefüggéseiket nem láthatjuk világosan, a különböző méretű és alakú árkoknak bizonyára más és más rendeltetése volt.

Újkori megtelepedés nyomaira a terület ÉK-i részén bukkantunk, melyet két egymás mellett párhuzamosan futó árok képviselt. Az objektumok között szuperpozíciót egy esetben tudtunk megfigyelni, ami arra utal, hogy